

basischolen maken onderdelen voor auto van afvalplastic

Antartica op zonne-energie

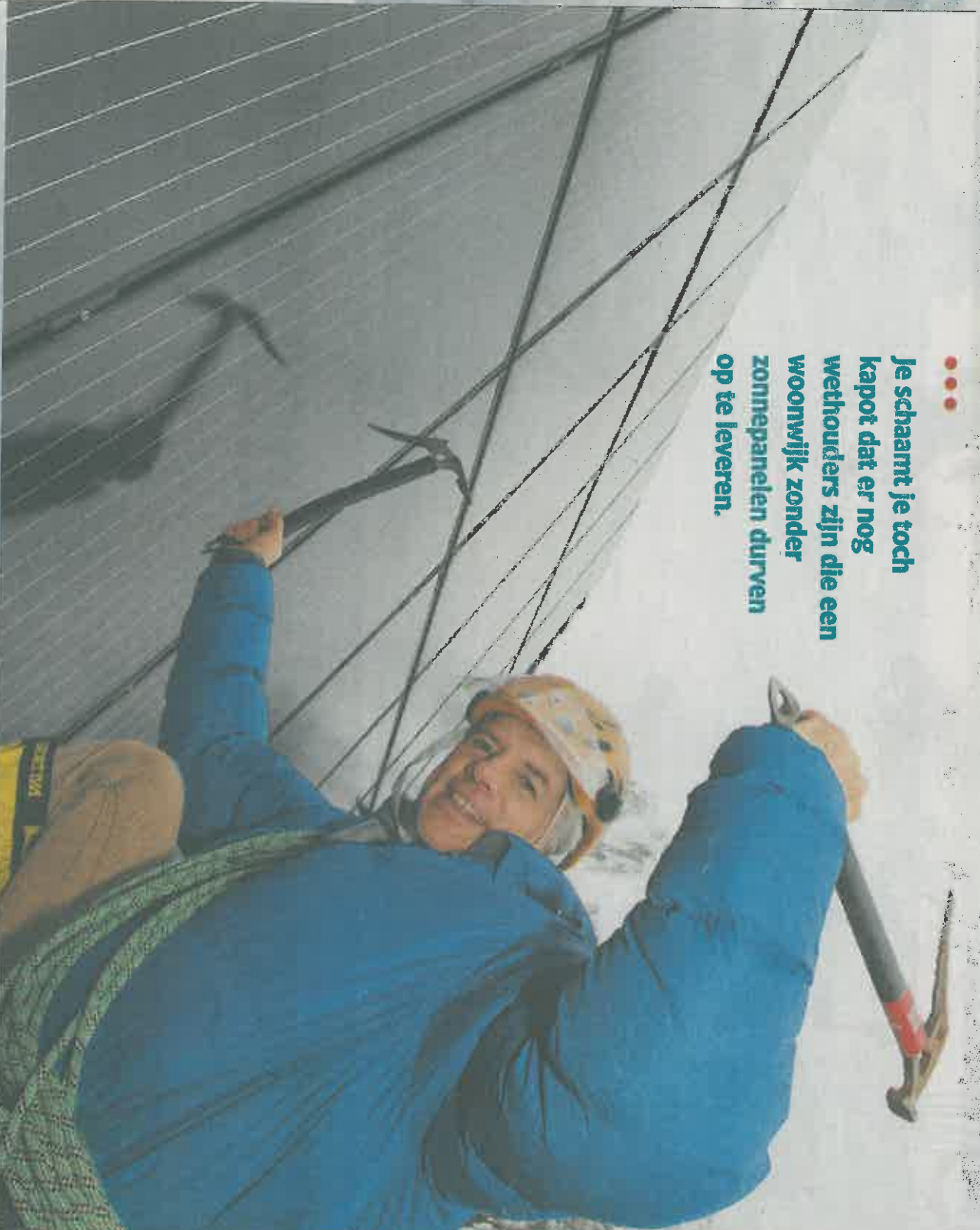
Als ik mijn drinkwater uit de sneeuw moet halen dan ga ik niet in de sneeuw pissen.

Wilco van Rooijen bergbeklimmer

heb jij toch geen reden meer niet duurzaam te leven?

Van Rooijen is zeer begaan met het zuidelijkste werelddeel. „Janten we Antarctica in godstaam in stand houden. Het is zo'n zuiver continent. Wanneer je er naartoe reist verandert per mijl je referentiekader. Je laat de vervuilde fabrieken achter je, de kleuren veranderen, er springen orka's uit het water en je ziet pinguïns. Antarctica is onaangestaan en een verdrag zorgt ervoor dat tot 2048 zo blijft. Het continent is anderhalf keer zo groot als Europa en het is op sommige plekken vier kilometer dik. De hoogste berg - Mount Vinson - is 4892 meter, die heb ik bekomen. Op Antarctica voel je de nietigheid en afhankelijkheid van de mens. Ik hoop echt dat een strijd om olie, zoals op de Noordpool, Antarctica bespaard blijft.”

Het brengt het gesprek op Marc Cornelissen en Philip de Roo, de onderzoekers en vrienden van Van Rooijen die dit voorjaar op de Noordpool omkwamen. Zij zakten letterlijk door het ijs. „Toen Marc vermist was, kreeg ik telefoon van zijn vrouw. Code rood. Ik ben zelf ook vermist geweest en werd opgenomen in een crisisteam. Toen bleek dat het noodlottig was, stortte mijn wereld in. Ik heb een paar maanden met mijn ziel onder mijn arm gelopen.” De fatale val van de twee maakte volgens Van Rooijen weer eens pijnlijk duidelijk hoezeer de aarde is opgewaamd. „Jis waarop je vroeger kon lopen is geen zekerheidje meer.” Cornelissen was degene die met Van Rooijen optrok bij het project zonne-auto. „Na zijn overlijden had ik even geen idee met wie ik verder moest. Maar bij één van mijn bedrijfsrepresentaties kwam ik Edwin ter Velde tegen,

Je schaatst je toch kapot dat er nog wethouders zijn die een woonwijk zonder zonnepanelen durven op te leveren.

• Wilco van Rooijen, bergbeklimmer en strijder voor duurzaamheid uit Voorst. Van Rooijen wil op zonne-energie naar de Zuidpool rijden. foto Ronny te Wechel

een echte omdenker. Hij durft groot te dromen én te doen. Terwijl Van Rooijen zijn relax doet, blijft zoon Teun (8) onophoudelijk rondjes skaten in de woonkamer. De jongen vraagt om een snoepje en kennelijk is de vader/zoon-relatie goed, want Teun omhelst zijn vader en geeft hem een kus. Maar Van Rooijen is een man met een missie en laat zijn betoog niet zomaar onderbreken. Hij loopt naar de computer, googlet op 'Rip plastic soup' en laat een filmpje zien van een kind dat het afval van zijn moeder met

een machientje recyclet in een schilmes, een vork en oorbellen. „Wie een 3D-printer, een lasersnijder en een freesmachine heeft, kan alles maken”, beweert Van Rooijen, die zelf plastic tasjes op de markt weigert. Geen 'foute plastics' zoals broodzakken en komkommerverpakkingen in de kast van de Voorstenaar.

Plastic sponsoren

Van Rooijen daagt bedrijven die de zonne-auto willen sponsoren uit geen tienduizend euro te schenken, maar tonnen plastic af-

val te geven. Hij heeft meer van dit soort grappen in petto. „In

maart wil ik eigens in Nederland een dorpsplein door tweehonderd vrachtwagens vol laten storten met ongeschieden afval. Kinderen mogen daar dan de waardevolle stukken uitplukken. Realiseer je dat die buit anders gewoon de verbrandingsoven in gaat. Mijn droom is dat overal ter wereld verbrandingsovens sluiten; dat afval geen afval meer is, maar grondstof. Mensen die zonder werk zitten kun je inzetten voor afvalscheiding. Grote gemeenten zijn

daar al voor te porren.”

„We leven in een boeiende tijd, het korte termijn-denken is eindig. Je schaatst je toch kapot dat er nog wethouders zijn die een woonwijk zonder zonnepanelen durven op te leveren? Ze zitten vier jaar op hun plek en na hen de zonvloed. Het positieve nieuws is dat veranderingskracht niet bij de overheid zit, maar bij burgers. Als wij willen kunnen we de politiek, via druk op sociale media, helemaal gek maken. We beseffen het vaak onvoldoende, maar de burger heeft het voor het zeggen.”

disco d'Aesculaap

in de Dorpsstraat in Heerde. De bar werd een doorslaand succes en al snel volgde de uitbreiding tot bar-dancing.

Begin jaren negentig, op het hoogtepunt, volgde er nieuwbouw op de bestaande plek. Na jarenlange discussies, want er was veel verzet tegen nieuwbouw aan de Dorpsstraat. Een plan om een mega-discotheek te bouwen bij zalencentrum De Keet aan de doorgaande weg tussen Heerde en Epe, haalde het uiteindelijk niet. En dus besloot de familie een nieuwe discotheek te bouwen in het centrum. Op de begane grond kwam eettafel De Koekoeloe. Vooral in de jaren tachtig en negentig kende de discotheek gouden tijden. De woensdagavond

was voor de militairen die geleerd waren in Wezep en 't Harde. Vrijdagavond voor Heerdenaren en de zaterdagavond kwam het publiek uit de wijde regio naar Heerde. „Het hele weekend zaten we stampvol. Rijen dik voor de deur. Die tijd is geweest en komt ook niet meer terug”, weet Lageweeg.

Wat er nu met het pand gaat gebeuren, is nu niet duidelijk. „Ik ben met een aantal huurders in gesprek. Ik verwacht volgende week meer duidelijkheid te kunnen geven. Zeker is wel het weer een hercaak wordt. Maar dan denk ik aan een restaurant of iets dergelijks. Dat zie je overal: van alleen natte horeca kun je niet meer bestaan. Maar met een hapje erbij wordt het een stuk interessanter.”

Arriva zet nachtelijke treinen in om bevroren leidingen te voorkomen

door Arjan Bosch

ZWOLLE/EMMEN. Arriva heeft afgelopen nacht met twee lege treinen gependeld tussen Zwolle en Emmen, om te voorkomen dat de bovenleidingen zouden bevroren. „Als omwonenden geluidsoverlast hebben ondervonden, kunnen ze zich melden”, adviseert Joyce de Vries, woordvoerder van Arriva.

Het is niet voor het eerst dat de treinvervoerder lege treinen laat rijden, laat De Vries desgevraagd weten. Arriva heeft een zogenaamd 'winterhard' draaiboek, waarin precies staat hoe te handelen bij ijzige omstandigheden.

„Voor bussen, en voor treinen. Om zo de reizigers tegemoet te komen die 's ochtends weer op hun plek van bestemming aan willen komen.”

De treinen pendelen tussen Zwolle en Emmen en houden op dat traject rekening met de goede rentrein die eveneens iedere nacht voorbij raast. Arriva verlaat in haar persbericht niet te vermelden dat de voertuigen - twee stellen per trein - geen passagiers meenemen. „Voor de zekerheid”, glimlacht De Vries. „We kunnen het niet hebben dat er eigens om 1.00 uur 's nachts mensen op de trein staan te wachten.” De Vries snapt dat het

als vervelend kan worden ervaren wanneer een trein de hele nacht langs een huis dendert, zeker als de bewoners op één oor liggen. „Ik heb zelf ook bij het spoor gewoond. Bij nachtelijke werkzaamheden wordt het vaak ver van tevoren aangekondigd. In ons geval is dat wat lastiger. Mochten mensen overlast hebben ondervonden kunnen ze dat melden. Wellicht dat er in de toekomst wat aan gedaan kan worden.” Het ijsvrij houden van de bovenleiding is niettemin noodzakelijk, vooral als het kwik rond het vriespunt ligt. „Jijzel of rijp is funest, want de trein verliest het contact met de bovenleiding.”